

عنوان مقاله:

رهبری توانمندساز و آوای سازنده: تحلیل نقش میانجی سرمایه معنوی (مورد مطالعه: دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) نوشهر)

محل انتشار:

فصلنامه آموزش علوم دریایی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رضا سپهوند - استاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

سید نجم الدین موسوی - دانشیار، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

محسن عارف نژاد - استادیار، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

فریبرز فتحی چگنی - دانشجوی دکتری، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

با اینکه عوامل زیادی همچون سبک رهبری اقتدارگرا و فرهنگ بوروکراتیک، سکوت سازمانی را در غالب سازمان های ایرانی ترویج می کند اما رهبری توانمندساز و سرمایه معنوی در برخی نهادها همچون دانشگاه موجب تشویق آوای سازنده می شود. هدف از انجام این پژوهش بررسی اثر رهبری توانمندساز بر آوای سازنده کارکنان با در نظر گرفتن متغیر میانجی سرمایه معنوی در دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) است. پژوهش حاضر از نظر هدف، پژوهشی کاربردی است که در زمره پژوهش های توصیفی-پیمایشی قرار می گیرد، از نظر فلسفه پژوهشی قیاسی است که بر مبنای پارادایم اثبات گرایی انجام شده و از نظر شاخص زمانی از پژوهش های مقطعی به شمار می آید. جامعه آماری پژوهش ۵۸۸ نفر از کارکنان دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) بوده که براساس جدول مورگان از میان آنها نمونه ای به حجم ۲۳۳ نفر به روش تصادفی طبقه ای انتخاب گردید. برای جمع آوری داده های پژوهش از پرسشنامه رهبری توانمندساز آرنولد و همکاران (۲۰۰۰)، آوای سازنده لیانگ و همکاران (۲۰۱۲) و سرمایه معنوی ماس ماچوکا و ماریمون (۲۰۱۹) استفاده گردیده که پایایی آنها به وسیله ی آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان دهنده اثر مثبت و معنی دار رهبری توانمندساز هم به صورت مستقیم و هم از طریق سرمایه معنوی بر آوای سازنده کارکنان است.

کلمات کلیدی:

رهبری توانمندساز، آوای سازنده، سرمایه معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1227063>

